

Esther

Esther was een beetje een probleemhond in de zin dat ze in eerste instantie niet alleen wilde blijven en zeker niet in een afgesloten kamer, ook niet als dat een heel grote kamer was.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Als aan haar wensen niet voldaan werd, dan konden de onverlaten die de deur hadden dichtgedaan en haar alleen gelaten hadden er flink van lusten: Esther zette haar tanden in de sponning van de deur en vrat er in een oogwenk een groot gat in. Vanuit Esther gezien een duidelijk gevalletje "eigen schuld, dikke bult". Martine en Egon namen dit probleemkind in huis, stonden haar toe in bed te slapen, hielden aanvankelijk alle deuren in huis open, organiseerden oppas voor Esther als er even niemand in huis kon zijn, namen haar mee in de auto en deden er alles aan om het haar naar de zin te maken. Geleidelijk aan werd haar gedrag beter, maakte ze minder bezwaar tegen dichte deuren en na een maand of drie bleef Esther ook zonder morren een uurtje –samen met de andere honden– alleen thuis.

Toen kregen we een mail van bekenden van de vereniging met het treurige nieuws dat hun Saluki Sari overleden was. Maar uit de mail lazen we ook dat het nog te vroeg voor een opvolger van Sari was. Een opvolger nemen ligt voor de ene mens ook heel anders dan voor de andere: De een wil zo snel mogelijk een nieuwe hond, om de pijn te verzachten, om de gedachten af te leiden en de ander moet eerst het verlies verwerken voordat er ruimte is voor een nieuwe hond. Zelf troostten ze zich met de gedachte dat als Esther voor hen bedoeld was het uiteindelijk wel goed zou komen. En dat was ook zo.

Halverwege juni zouden waarschijnlijk een of twee honden naar Oostenrijk gaan en de route liep langs de mensen van Sari. Intussen was gebleken dat de overgebleven Saluki, Sam, het leven zonder vriendin toch echt heel saai en vervelend vond. We hadden nog wel even een indringend gesprek over de eigenaardigheden van Esther, niet dat ze op dat moment nog eigenaardig was, maar we zagen de bui wel hangen: nieuwe mensen en een nieuwe omgeving kunnen reden genoeg zijn voor oude eigenaardigheden om weer de kop op te steken. We beschreven zo goed mogelijk tot wat voor vreselijke dingen Esther in staat zou kunnen zijn, maar Britta en Thomas bleven daar toch redelijk kalm bij, want een van hun vorige Saluki's deed ook "dat soort dingen" en dat was uiteindelijk ook helemaal goed gekomen. "Laat maar komen, we durven het aan."

En zo gingen niet drie maar vier honden mee op weg naar hun nieuwe huizen. Over de rest kunnen we kort zijn: Het gaat fantastisch. Sam is blij dat hij weer een vriendin heeft, Esther -die nu Ely heet- is blij dat ze in haar nieuwe huis ook lekker in bed mag slapen en een vriend heeft om rond te commanderen of tegenaan te kruipen, en –ook niet onbelangrijk- dat haar nieuwe huis haast geen deuren heeft.

Veel geluk met z'n vieren!